

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csikós Csaba ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Burai-Kovács és Partnerei Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2006. november 16. napján kelt 30.G.40.255/2005/12. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.000.000,- (Kettőmillió) Ft másodfokú költséget.

Kötelezi a felperest, hogy - lelevezés terhe mellett - az adóhatóság külön felhívására rójon le 900.000,- (Kilencszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek 1993. május 20-án viszonteladói szerződést kötöttek, amelynek értelmében a felperes a saját nevében és a saját számlájára E. termékek eladását vállalta. A szerződés 1.4. pontja a felek azon egyetértését rögzítette, hogy az E. és a partnereinek töltőállomás és műhely üzletei nem szenvedhetnek korlátozást, továbbá az alperes tiszteletben tartja a viszonteladó ügyfeleit. Az alperes a szerződésben vállalta, hogy a felperesnek termék betanítást, prospektus anyagot és termékismertető nyújt, ezen kívül az E. termékek alkalmazási technikájával kapcsolatban a felperes lehetőségek szerint E. tanácsadó mérnököt vehet igénybe. A felek a szerződést határozatlan időre kötötték azzal, hogy az legelőször 6 hónapos határidővel 1993. november 1-jével mondható fel.

Az alperes 1995. május 27-én a márkakereskedőknek, köztük a felperesnek is, szerződés módosító javaslatot küldött. A szerződés módosítás szerint a felperes

köteles lenne az alperesnek mind a területen kívüli, mind pedig a területen belüli alvállalkozóinak pontos jegyzékét átadni. Új pontként került volna az beiktatásra, hogy a viszonteladók kötelesek az alperes felé közölni az 5 tonna feletti kenőanyag felhasználással bíró vevőinek listáját az optimális kiszolgálás egyeztetése céljából. Az alperes fenntartotta volna magának azt a jogot, hogy a Magyar Köztársaság területén bárhol közvetlen üzleti kapcsolatokat kezdeményezzen, illetőleg fenntartsa. A felperes a szerződés módosítást nem írta alá, így változatlanul az 1993. május 20-án kötött szerződés volt érvényben a felek között.

A felperes 1995-ben tárgyalta a M.H.-gel repülőolaj szállításával kapcsolatban. A M. H. a felperestől árajánlatot kért, ennek alapján a felperes az alperest 1995. decemberében és 1996. elején két alkalommal is megkereste a M. H. által meghatározott repülőolaj árajánlatára vonatkozóan, aki árajánlatot nem küldött a felperesnek. Az 1996. március 26-án tartott megbeszélésen az alperes kijelentette, hogy a M. H.-gel változatlanul ő kíván közvetlenül üzleti kapcsolatot létrehozni. A felperes ezt az 1996. március 28-án kelt levelében sérelmezte, továbbá azt is, hogy az alperes eltért a szerződéstől, amely jelentős anyagi és erkölcsi kárt okozott a felperesnek, mivel többszöri kérés ellenére a repülőgép olajokkal a M. H. számára történő beszállítása megghiúsulni látszik, így a kárért az alperest terheli a felelősség. Az alperessel az együttműködést a felperes nem kívánja folytatni és a szerződés 1. pontjában foglaltak érvényesülésének nem látja kielégítő garanciáit.

Az alperes az 1996. március 29-én kelt levelében azt javasolta a felperesnek, hogy közösen írjanak a H-nak egy levelet, amelyben tájékoztatják arról, hogy egy azon szervezetről van szó, ezért nem küldenek két ajánlatot és a már megküldött ajánlatot közösnek tekintik. Az alperes tiszteletben tartja a felperesnek az eddig végzett munkáját, és a bevezetett termékekre, valamint a jelenlegi megrendelésre vonatkozóan is járulékfizetést ajánlott fel, amelynek mértékét az árt és 50 %-ában, a 15,5 tonnás termék után összesen 960.000,-Ft-ban határozta meg.

Az alperes az 1996. május 7-én kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy azon további közlését, amely szerint az együttműködést nem kívánja folytatni, a szerződés azonnali hatállyal történő felmondásának tekinti és azt elfogadja. Erre figyelemmel javasolta az alperes, hogy a kölcsönös követelések, kötelezettségek rendezésére a peres felek az 1996. július 30. napját tekintsék a szerződés megszűnésének.

A felperes a Fővárosi Bírósághoz 1997. május 29-én benyújtott és módosított keresetében az alperest 90.900.000,-Ft tőke, 30.300.000,-Ft után 1996. július 1-től, 13.100.000,-Ft után 1997. január 1-től, 11.800.000,-Ft után 1998. január 1-től, 10.000.000,-Ft után 1999. január 1-től, 25.700.000,-Ft után 2000. január 1-től a kifizetés napjáig járó évi 20 % mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni. Az alperes szerződésszegésére hivatkozott és arra, hogy az alperesnek róható fel az, hogy a nagyfogyasztóktól - konkrétan a MH, a D. Rt. és a M. Rt. - az általuk megszerzett megrendeléseket az alperes közvetlenül teljesítette. A 90.900.000,-Ft-ból 60.600.000,-Ft-ot három évre elmaradt jövedelemként, 14.400.000,-Ft-ot nem vagyoni kárként, 11.000.000,-Ft-ot a kifejtett marketing munkára és 4.900.000,-Ft-ot vagyoncsökkenés címén kért, mert az alperessel kötött szerződésre tekintettel olajvizsgálatot kellett vennie.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

A Fővárosi Bíróság a 2003. április 10-én kelt 30.G.75.921/1999/65. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 4.000.000,-Ft perköltséget.

Határozatában megállapította, hogy nem találta megalapozottnak a felperes által hivatkozott alperesi szerződésszegést és ebből következően a kártérítési igényt sem.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltábla a 2004. február 6. napján kelt 14.Gf.41.579/2003/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.000.000,-Ft másodfokú költséget; érdemben az elsőfokú ítélet helytálló indokaira tekintettel.

A felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a Legfelsőbb Bíróság a 2006. január 18-án kelt Gfv.IX.30.154/2004/6. számú közbenső ítéletében a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.41.579/2003/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezte; a Fővárosi Bíróság 30.G.75.921/1999/67. számú ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a felperessel 1993. május 20-án kötött viszonteladói szerződés megszegése miatt kártérítési felelősséggel tartozik. A kár bekövetkezése, az okozati összefüggés, valamint a kárösszegezés tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felperes felülvizsgálati perköltségét 2.515.000,-Ft-ban állapította meg.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok és az ügy körülményei azt támasztják alá, hogy a szerződés 1.4. pontjának a Ptk. 207. §-a szerinti helyes értelmezésével az állapítható meg, hogy az alperes jogosult volt ugyan maga is közvetlenül szerződést kötni az egyes vásárlókkal, a viszonteladók már kialakított üzleti kapcsolatait azonban nem zavarhatta meg, azokba nem avatkozhatott be és a hozzájárulásuk nélkül az általuk hozott üzletet nem vonhatta magához. Nem volt erre lehetősége az esetben sem, ha a nagy vevő kiszolgálása költséges vizsgálatokkal járt, mert a szerződésben a műszaki háttér biztosítását vállalta. A felperes három szerződéses kapcsolatot sorolt fel, amelyekbe való beavatkozás miatt kártérítési igényt támasztott az alperessel szemben. Azt helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy nem nyert bizonyítást, miszerint a M Rt. és a D Rt., valamint a felperes közötti üzleti kapcsolatot az alperes megzavarta és ezáltal kárt okozott volna. Mivel ez nem nyert bizonyítást, ezért az eljáró bíróságok nem sértettek jogszabályt azzal, hogy a felperesnek a M Rt. és a D Rt. megrendeléseivel kapcsolatos keresetét elutasították.

A M. H.gel kapcsolatban az alperes azt a szerződéses kötelezettségét szegte meg, amelyben azt vállalta, hogy tartózkodni fog a felperes kialakított ügyfélkörének zavarásától, a felperes tevékenységét már azzal is korlátozta, hogy az árat vele nem közölte, így eleve esélytelenné tette a M. H.gel már kialakított kapcsolat

továbbépítésében. Az alperes szerződésszegése a M. H.gel kapcsolatban megállapítható volt, amelyért a Ptk. 318. §-ának (1) és 399. §-ának (1) bekezdése szerint kártérítési felelősséggel tartozik.

Kifejtette a Legfelsőbb Bíróság, hogy a szerződésszegéssel okozati összefüggésben keletkezett károsodás összecszerűségével, eltérő jogi álláspontjuk miatt az eljáró bíróságok érdemben nem foglalkoztak, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 213. §-ának (3) bekezdése alapján hozott közbenső ítéletében a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.41.579/2003/3. számú másodfokú ítéletét a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes megszegte a felperessel kötött viszonteladói szerződést, és a kártérítés összege tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Meghagyta a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróságnak, hogy a károsodás bekövetkezte és a kár mértékének megállapítása körében figyelemmel kell lenni arra, hogy a nemleges kötelelem megszegése a szerződés részleges nem teljesítését jelenti. A szerződés ilyen esetre lehetőséget nyújtott a jogosult részére az azonnali hatályú felmondásra. Alaptalanul érvelt a felperes a felülvizsgálati kérelemben azzal, hogy az alperes jogellenesen szakította meg a viszonteladói jogviszonyát. A felperes írásbeli nyilatkozatát joggal értette az alperes akként, hogy a történetek miatt nem kívánja a felperes az együttműködést folytatni. Maga az ügyvezető a 20. sorszámu jegyzőkönyv 7. oldalon írtak szerint úgy nyilatkozott, hogy azért mondta fel a szerződést, mert az alperes „eltért” attól. Az alperes közölte a felperessel, hogy felmondásként értelmezi a nyilatkozatát, ezért ha a felperes úgy ítélte meg, hogy ez az értelmezés nem helytálló, közölnie kellett volna az alperessel. Ilyen körülmények között a felmondást megtörténtnek kell tekinteni. A szerződési kapcsolat megszakításához az alperes jogellenes magatartása vezetett, de az elmaradt jövedelem megállapításánál azt is értékelni kell, hogy a felek szerződése határozatlan időre szólt, amelyet azonban az év végén egyoldalú felmondással meg lehetett szüntetni. Ennek kockázatával a felperesnek az üzletépítés során számolnia kellett.

Mindezek figyelembevételével kell állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak az alperest ért elmaradt bevétel, a nemvagyoni kár, valamint az olajvizsgáló berendezés beszerzése kapcsán keletkezett kárkövetelés jogszerűségének kérdésében.

A megismételt eljárásban Fővárosi Bíróság a 2006. november 16. napján kelt 30.G.40.255/2005/12. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.000.000,-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette: tény, hogy a Legfelsőbb Bíróság határozatának rendelkező része az egyes kártényállásokat nem bontja ki, azonban az indokolás tételesen tartalmazza azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság kizárólag a MH-val kapcsolatos kereseti kérelem jogalapját ismerte el. A kár összecszerűségével kapcsolatban azonban a felperes a Pp. 16. § (1) bekezdése szerint semmilyen további bizonyítékot nem terjesztett elő. Az, hogy a már meghallgatott tanúk ismételt

meghallatását indítványozta, az összecszerűséggel kapcsolatban nem tekinthető bizonyítéknak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelemnek történő helyt adást és az alperes perköltségben való marasztalását kérte; amennyiben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére kerülne sor, úgy kérte annak elrendelését, hogy a továbbiakban a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

Arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati határozat szerint az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a kár bekövetkezéséről, az okozati összefüggésről és a kár összecszerűségéről kellett határoznia.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének indokai iratellenesek és alaptalanok. Az elsőfokú bíróság ezúttal is figyelmen kívül hagyta a döntés szempontjából fontos bizonyítékok nagy részét, a figyelembe vett bizonyítékokat és az ügy körülményeit pedig okszerűtlenül mérlegelte és értelmezte, továbbá az új eljárás során a felperes által újonnan felajánlott terjedelmes bizonyítás lefolytatását minden elfogadható ok nélkül megtagadta. A döntéshez szükséges tényállást nem állapította meg, ezért az ítélete törvénysértő is.

Az elsőfokú bíróság a per teljes anyagának félreértelmezésével jutott arra az álláspontra, hogy a felperes által az MH-val létesített üzleti kapcsolat megghiúsításával okozott kár felől kellett volna döntenie. A Legfelsőbb Bíróság azért utasította az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára, mert a hatályon kívül helyezett jogerős ítélet a kár összegéről egyáltalán nem határozott, ezért az új eljárásban a kárösszeg kérdését előlről kezdve kellett volna tárgyalnia. Ez a bizonyítási kötelezettség vonatkozik a M Rt.-vel és a D. Rt.-vel létesített gazdasági kapcsolat megghiúsításával összefüggő bizonyítás felvételére is.

A felülvizsgálati ítélet indokolásában szerepel az a kitétel, hogy „azt helytállónan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a M Rt. és a D Rt., valamint a felperes közötti üzleti kapcsolatot az alperes megzavarta és ezáltal kárt okozott volna”. Ennek azonban az az oka, hogy az elsőfokú bíróság az alapeljárásban megszakította és nem vette fel az e tényekre vonatkozó bizonyítást, mivel a kirendelt szakértői véleményt egyik fél sem fogadta el, de jogkérdésre hivatkozva elutasított a felperes keresetét. Az elsőfokú bíróság ezzel elzárta a felperest attól, hogy a tényállítások tisztázásához szükséges további bizonyítékait előterjeszthesse. Hangsúlyozta, hogy jogerős csak a határozat rendelkező részéhez fűződik.

A kár összecszerűségének tisztázására vonatkozó kötelezettségét az elsőfokú bíróság az új eljárás során egyáltalán nem, még a MH tekintetében sem teljesítette, ezért az eddig felvett bizonyítás anyagának figyelembe vételét, illetve az új eljárás során felajánlott további bizonyítás felvételét kérte.

Figyelemmel a beszerzett szakvélemények elégtelenségére, kérte a kár összegének megállapítására H. J. igazságügyi szakértő kirendelését, amit az elsőfokú bíróság ugyancsak figyelmen kívül hagyott.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte érdemben annak helyes indokaira tekintettel.

Kifejtette, hogy a Legfelsőbb Bíróság közbenső ítélete alapján helytálló volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a megismételt eljárásban csak a M. H.gel kapcsolatos kártérítési igény vonatkozásában, a jogellenes magatartás következtében felmerült felperesi kár megállapítására volt lefolytatható az eljárás. Hangsúlyozta, hogy a felperes a M. H. kapcsán őt ért kár összecszerősége körében a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy a tárgyalás berekesztése váratlanul érte figyelemmel arra, hogy szakértő kirendelését kérte korábban és a tényállás körében nem fejtette ki álláspontját olyan részletességgel, amire csak a fellebbezésben volt lehetősége. Ezen túlmenően eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság, amikor a szakértő kirendelése és a felperes által indítványozott tanú, a felperesi ügyvezető, meghallgatása körében nem a vonatkozó jogszabályok betartásával járt el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyesen, a Legfelsőbb Bíróság Gfv.IX.30.154/2004/6. számú közbenső ítéletének útmutatása alapján, jogszabálysértés nélkül folytatta le a megismételt eljárást és megalapozottan utasította el a felperes keresetét.

A másodfokú bíróság a felperes jogi képviselőinek nyilatkozatai és eljárása körében a Pp. 66. § (1) bekezdése és a Ptk. megbízásra vonatkozó szabályai alapján értékelte az előterjesztett indítványait, kérelmeiket és az elsőfokú eljárásban tartott tárgyalásokon tett nyilatkozataikat.

E körben elsődlegesen rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy az ügyvédségről szóló 1998. évi XI. törvény 1. §-a értelmében az ügyvéd feladata, hogy ügyfelét jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse. Ennek alapján a jogi képviselőtől mindenkor elvárható, hogy akadályoztatása esetén is megfelelően gondoskodjon ügyeinek viteléről, szükség esetén helyettes közreműködésével is (BDT 2001.362).

A másodfokú tárgyaláson készült jegyzőkönyvben került rögzítésre, hogy a 2006. október 6-i tárgyaláson a felperest helyettes jogi képviselő képviselte, aki "nem emlékezett arra", hogy ezen a tárgyaláson a felperest az elsőfokú bíróság szakértői díj előlegezésére kötelezte. A jogi képviselők nem kértek sem jegyzőkönyvmásolatot, sem ennek a jegyzőkönyvnek a kijavítását.

Mindezekre is tekintettel, a fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla rámutat az alábbiakra.

A Legfelsőbb Bíróság a közbenső ítélete rendelkező részében a Fővárosi Bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a felperessel 1993. május 20-án kötött viszonteladói szerződés megszegése miatt kártérítési felelősséggel

tartozik. A kár bekövetkezése, az okozati összefüggés, valamint a kár összecszerűsége tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította;

ugyanakkor a határozat indokolásában kizárólag a M. H.gel kialakított üzleti kapcsolat vonatkozásában foglalt úgy állást a Legfelsőbb Bíróság, hogy ennél állapítható meg az alperes szerződésszegése, amelyért a Ptk. 318. §-ának (1) és 339. §-ának (1) bekezdése szerint kártérítési felelősséggel tartozik. A Legfelsőbb Bíróság ezért a Pp. 213. §-ának (3) bekezdése alapján hozott közbenső ítéletében a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.579/2003/3. számú másodfokú ítéletét a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva megállapította, hogy az alperes megszegte a felperessel kötött viszonteladói szerződést és a kártérítés összege tekintetében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatása is kizárólag a M. H.gel kapcsolatban felmerült szerződésszegés vizsgálatával összefüggésben felmerült kártérítésre vonatkozott; rögzítette, hogy a nemleges kötelelem megszegése a szerződés részleges nem teljesítését jelenti. A szerződés ilyen esetre lehetőséget nyújtott a jogosult részére az azonnali hatályú felmondásra. Alapítván érvelt a felperes a felülvizsgálati kérelemben azzal, hogy az alperes jogellenesen szakította meg a viszonteladói jogviszonyt. A felperes írásbeli nyilatkozatát joggal értette az alperes akként, hogy a történetek miatt nem kívánja a felperes az együttműködést folytatni. Maga az ügyvezető a 20. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldalon írtak szerint úgy nyilatkozott, hogy ezért mondta fel a szerződést, mert az alperes „eltért” attól. Az alperes közölte a felperessel, hogy felmondásként értelmezi a nyilatkozatát, ezért ha a felperes úgy ítélte meg, hogy ez az értelmezés nem helytálló, közölnie kellett volna az alperessel. Ilyen körülmények között a felmondást megtörténtnek kell tekinteni. A szerződési kapcsolat megszakításához az alperes jogellenes magatartása vezetett, de az elmaradt jövedelem megállapításánál azt is értékelni kell, hogy a felek szerződése határozatlan időre szólt, amelyet azonban az év végén egyoldalú felmondással meg lehetett szüntetni. Ennek kockázatával a felperesnek az üzletépítés során számolnia kellett."

Mindezek figyelembevételével kellett állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak az alperest ért elmaradt bevétel, a nemvagyoni kár, valamint az olajvizsgáló berendezés beszerzése kapcsán keletkezett kár követelés jogszerűségének kérdésében.

A megismételt eljárásban a 2005. október 6-án tartott tárgyaláson a felperesi jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság közbenső ítéletére a M H vonatkozásában a kereseti kérelmet változatlanul fenntartja és igazságügyi szakértő kirendelését kérte a kár összecszerűségének bizonyítására; indítványa előterjesztésére 15 nap engedélyezését kérve.

Ezen a tárgyaláson kötelezte az elsőfokú bíróság a felperest, hogy 300.000,-Ft szakértői díjelőleget, mellőzés terhével, tegyen elnöki letétbe.

Az ezt követően, 2005. október 24-én benyújtott felperesi előkészítő irat úgy kezdődik, hogy „kereseti kérelmünket - a M Rt. és a D Rt. megrendeléseivel

kapcsolatos kereseti kérelmünk kivételével - változatlanul fenntartjuk"; a követelés összezszerűsége körében tett nyilatkozat és a bizonyítási indítvány előterjesztése a M. H. kapcsolatos szerződésszegésre vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság a 2005. november 7-én tartott tárgyalást úgy halasztotta el, hogy felhívta a felperes képviselőjét, hogy 8 napon belül az alperessel is közvetlenül közlendően a konkrét bizonyítási indítványát a M. H. vonatkozásában terjessze elő, illetve amennyiben szükséges, úgy jogilag indokolja meg a M Rt. és a D Rt. vonatkozásában az esetleges kereset fenntartását, illetve más esetleges károkozó esemény miatt a keresetét módosítsa.

A 2005. november 18-án benyújtott felperesi előkészítő iratban bizonyítási indítványként ugyanazon tanúkat kérte meghallgatni, akiket már a korábbi előkészítő iratában is kért. Ebben az előkészítő iratában már arra hivatkozott a felperes, hogy a felülvizsgálati ítélet indokolásában szerepel ugyan egy olyan kitétel, hogy helytállóan állapították meg a perben eljáró bíróságok, hogy „Nem nyert bizonyítást miszerint a M Rt. és a D Rt., valamint a felperes közti üzleti kapcsolatot az alperes megzavarta és ezáltal kárt okozott volna.” Ez a kitétel azonban álláspontja szerint az addig felvett bizonyítás értékelésére terjed ki. Mivel a rendelkező részben nincs keresetet elutasító döntés, ezért a károkozás, az okozati összefüggés és a kár összege tekintetében a keresetet teljes egészében újra kell tárgyalni és a kereset egészéről kell új érdemi határozatot hozni. Amennyiben a Fővárosi Bíróság a felülvizsgálati ítélet indokolására figyelemmel tagadná meg akár a M Rt.-vel, akár a D Rt.-vel kapcsolatos tényállításokra felajánlott bizonyítás felvételét, úgy az eljárás szabálytalansága miatt kifogást terjeszt elő.

A 2005. december 5-én tartott tárgyaláson a felperes képviseletében senki nem jelent meg, az alperes jogi képviselője pedig azt indítványozta, hogy a bíróság kizárólag azokat a tanúkat hallgassa meg, akik a M Hgel kapcsolatos szerződéssel összefüggésben tudnak nyilatkozni.

Ezt a tárgyalást az elsőfokú bíróság azzal halasztotta el, hogy felhívta a felperes jogi képviselőjét, hogy 30 napon belül mellőzés terhével nyilatkozzon, hogy az előkészítő iratában foglalt tanúk közül kik azok, akik a M Hgel kötött szerződéssel kapcsolatban tudnak nyilatkozni.

A felperes jogi képviselője a 2006. január 9-én érkezett előkészítő iratában bejelentette egyrészt, hogy változatlanul fenntartja a 2005. november 5-én kelt bizonyítási indítványban foglaltakat; másrészt kérte az új eljárás során a M Hgel kialakított üzleti kapcsolat tekintetében figyelembe venni az eljárás során már tett tanúvallomásokat, így különösen K. Gy., K. Cs., M. F., B. J., K. A., H. L. és H. R. tanúvallomásait.

A 2006. március 9-én tartott tárgyaláson sort került K Gy tanúkénti meghallgatására, aki tanúvallomása végén előadta, hogy nem a M H, hanem a MHG képviseletében járt el.

A felperes ezen a tárgyaláson részletes előkészítő iratot terjesztett elő, amelyben megismételte, hogy a keresetet teljes egészében újra kell tárgyalni és a kereset egészéről kell új érdemi határozatot hozni és, hogy bizonyítási indítványát a D Rt. és a M Rt. tekintetében terjesztette elő.

Az alperes a 2006. április 11-én benyújtott előkészítő iratában kifejtette azon jogi álláspontját, hogy a kára bekövetkezte és mértéke tekintetében kizárólag a M H megrendelésével kapcsolatos szerződésszegéssel esetlegesen okozott kár vizsgálható a Legfelsőbb Bíróság határozata alapján.

A 2006. június 15-én tartott tárgyaláson a felperest két jogi képviselő képviselte és kifejtették azon álláspontjukat, hogy figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság határozatának rendelkező részére, az egész tényállást újra fel kell tárni, tekintettel arra, hogy a szakértőknek a bíróság előtti meghallgatására nem került sor. Előadták továbbá azt is, hogy új tényállás is megállapítható a kártérítés, illetve a nemvagyoni kártérítés körében mindhárom kéreseménnyel kapcsolatban. Az alperes előkészítő iratának kézbesítésére ezen a tárgyaláson került sor. Ezt a tárgyalást úgy halasztotta el az elsőfokú bíróság, hogy kötelezte a peres felek képviselőjét, hogy bizonyítási indítványaikat, mellőzés terhével 30 napon belül egymással is közvetlenül közlendően küldjék meg.

A felperes a 2006. augusztus 14-én előterjesztett előkészítő iratában ismételten hangsúlyozta azt az álláspontját, hogy a felülvizsgálati bíróság a másodfokú bíróság ítéletét teljes egészében helyezte hatályon kívül, és a jogalap tekintetében mindennemű korlátozás nélkül állapította meg az alperes kártérítési felelősségét. A M Rt. és a D Rt. megrendeléseinek tekintetében jogerőről csak akkor lehetne szó, ha a felülvizsgálati bíróság az ezekre alapított keresetet részítélettel elutasította volna. Ennek hiányában az indokolásban a bizonyítás akkori állására vonatkozó okfejtésnek, megállapításoknak nincs jogerőt keletkeztető hatálya.

A 2006. november 16-án tartott tárgyaláson a felperes jogi képviselője változatlanul fenntartotta azt a jogi álláspontját, hogy az új eljárás során mindhárom cég vonatkozásában az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási eljárást le kell folytatnia. A korábban előadottakon túlmenően további bizonyítási indítványa egyik félnek sem volt és ezen a tárgyaláson hozott ítéletet az elsőfokú bíróság.

Mindezeket együttesen értékelve rögzíti a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Legfelsőbb Bíróság határozata szerint a károsodás bekövetkezte és a kár mértékének megállapítása körében kellett az elsőfokú bíróságnak állást foglalnia, amikkel kapcsolatban a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte.

A követelés összegszerűségének megállapítása körében a felperes igazságügyi szakértőként H J igazságügyi adó- és könyvszakértő kirendelését kérte, azonban a bíróság felhívása ellenére sem előlegezte a szakértői díjat, ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor a szakértőt nem rendelte ki.

A felperes a tanúbizonyítási indítványát, amit a megismételt eljárás során többször előterjesztett, az alperesnek a felperessel kialakított kapcsolata perspektivikus jellegére és további fejlesztési szándékára vonatkozott. A felperes konkrétan a M Hgel kapcsolatos szerződésszegéssel összefüggésben a kár bekövetkezte és az okozati összefüggés körében az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére sem terjesztett elő semmilyen bizonyítási indítványt.

Mindezek egybevetése alapján nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes keresetét annak bizonyíthatatlansága miatt elutasította.

A felperes részletes ténybeli előadást csak a fellebbezésében terjesztett elő, azonban azt a másodfokú eljárás során a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezésre tekintettel már nem lehet figyelembe venni.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében és a 141. § (2) és (6) bekezdésében foglalt kötelezettségének eleget tett, ezért ezzel kapcsolatban eljárási szabálysértés nem állapítható meg.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - a fellebbezés kapcsán kiegészített indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy az Itv. 51. § (1) bekezdésének rendelkezésére figyelemmel fellebbezési eljárási illetéket nem kell lerónia. Az Itv. 51. § (1) bekezdésének rendelkezései alapján akkor mentesül a fellebbezési eljárási illeték lerovása alól a fellebbezést benyújtó fél, amennyiben a bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére a fellebbezési kérelem és ellenkérelem kereteire tekintet nélkül kerül sor. Jelen esetben azonban a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság ítéletét nem ez alapján, hanem a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint helyezte hatályon kívül, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a felperesnek - letelezés terhe mellett - le kell rónia.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor az alperesnek a másodfokú eljárás során merült fel költsége, ezért annak megfizetésére a Pp. 239. § alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte azzal, hogy az ügyvédi munkadíj mértékét a 8/2002. (III.30.) IM rendelet 2. §-a alapján mérlegeléssel állapította meg; az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2007. év május hó 10. napján

Pálinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsánna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Bírósági tisztviselő